

II

Emanuel havde imidlertid fortsat sin Vej indad mod Vejlbj. Han var dog ikke gaaet lige mod Hjemmet, men havde søgt i en Bue udenom det for at komme op til de store Udmarker nordenfor Byen, hvor han i sine første Kapellandage saa ofte tyede hen, og hvis Ensomhed og Stilhed i den sidste Tid igen havde faaet en særegen Tiltrækning for ham. Heroppe havde han søgt at komme til Klarhed over de mange Tanker, som de sidste Dages store Begivenheder havde vakt hos ham. Timevis havde han kunnet vandre frem og tilbage paa det samme Vejstykke og fortabe sig i forundret Grublen over den besynderlige, næsten ligegyldige Ro, hvormed hans Venner her — ligesom Meningsfællerne over det hele Land — havde fundet sig tilrette i deres Umyndiggørelse og daglig saae Menneskenes helligste Love frækt traadt under Fødder. Selv en Mand som den store Tømrer Nielsen, fra hvem han snarere havde frygtet en altfor ubehersket Opbrusen af saaret Rets- og Stolthedsfølelse, smilte stadig lige selvtilfreds og talte blot om, at man for Fremtiden maatte „se at belave sig paa en forandret Taktik“. Det samme sagde ogsaa Væver Hansen, der fornylig havde gjort ham et sent Aftenbesøg og ved denne Lejlighed paa sin sædvanlige hemmelighedsfulde Maade og med mange Omsvøb havde ytret, at Sogneraadsformanden næppe længer var sin fremskudte Plads voksen, og dertil føjet nogle forblommede Hentydninger til, at der maaske ogsaa i Sogneraadsformandens Privatliv fandtes Forhold, som ikke var heldige for en Mand, der stod som politisk Fører for en stor, kristelig vakt Kres — Hentydninger, som Emanuel ikke havde forstaaet og heller ikke brød sig om at faa nærmere Forklaring paa. Han var fuldt og fast besluttet paa ikke længere at blande sig i Døgnets Politik, som han overhovedet aldrig havde følt stor Deltagelse for, og paa hvis Betydningsløshed han nu havde faaet al ønskelig Bekræftelse. Guds Riges Fremvækst kunde dog ikke standses. Det hellige Folkedømme her paa Jorden vilde vokse og trives tiltrods for alt Lovgiveri og alle Lovbrydere — ganske ligesom Muldens Korn, der paa Høstens Dag